

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

S. Decano, Et Capitulo Senonensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

vitiis expientur. Istæ verò sex hydriæ usque ad summum implentur quando illa sex opera misericordiæ ad perfectum usque geruntur, & ex aqua fit vinum, cum ex merito elemosynæ vis accenditur caritatis. Quia verò Iesus cum discipulis suis ad has nuptias in Cana Galilææ, ubi mater ejus erat, legitur invitatus, idcirco rationabiliter instituius ut effigies Iesu Christi à beati Petri basilica per eisdem Canonicos ad dictum hospitale, ubi memoria gloriosissimæ matris ejus recolitur, infra capsam ex auro & argento & lapidibus pretiosis ad hoc specialiter fabricatam venerabiliter deportetur, fidelibus populis qui ad has nuptias celebrandas devotè convenerint desiderabiliter ostendenda. Ut autem nos, qui Domino revelante venerandum aliis aperuimus sacramentum, eo etiam inspirante imitandum aliis præbeamus exemplum, concedimus, statuimus, & jubemus ut pro mille pauperibus extrinsecus adventantibus & trecentis personis intus degentibus decem & septem libræ usualis monetæ, ut singuli accipiant tres denarios, unum pro pane, alterum pro vino, aliumque pro carne, ab Elemosynario summi Pontificis annuatim vobis in perpetuum tribuantur, & Canonicis supradictis, qui præscriptam effigiem salvatoris processionaliter deportabunt, singulis duodecim nummi & cereus unius libræ qui deferatur accensus, de oblationibus confessionis beati Petri præstentur. Quia verò non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procedit ex ore Dei, debet huic stationi Romanus Pontifex cum suis Cardinalibus interesse, ut & Missarum solemnia ibi celebret, & exhortatorium faciat de hac celebritate sermonem, neve fidelis populus famelicus ab his nuptiis revertatur, præter materialem & doctrinalem, spirituales quoque sibi cibum impendat, remissionem unius anni de injunctis sibi penitentis indulgendo. Monemus igitur & obsecramus successores nostros per Iesum Christum, qui venturus est judicare vivos & mortuos, ut hanc institutionem, quæ, ipso teste, de pietatis fonte processit, faciant inviolabiliter observari, sub attestatione divini iudicij prohibentes ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis, constitutionis, & iustificationis infringere &c. Si quis autem &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum 11. Non. Januarij, anno decimo.

Ista totidem verbis confirmavit Honorius III. apud Raynald. ad an. 1123. §. 27.

Vide gesta Innoc. III. cap. 144.

NIVERNENSI ET AVRELIANENSI Episcopis, & Abbati de Curia Dei Cisterciensis ordinis Aurelianensis diocesis.

Si consueta temeritas, quæ magis discedenda est corruptela, relinqueretur penitus impunita, tergiversari volentibus libera præberetur audacia malignandi. Ut ergo iustus laver manus suas in sanguine peccatoris, discretionem vestram per apostolica scripta mandamus quatenus nisi Petrus de Stampis Remensis Canonicus infra duos menses post denuntiationem sibi à vobis factam irregularitatem illam probaverit quæ contra suum objecit antistitem, vos cum pro tantæ præsumptionis excessu, quem malitiosè commisit, præbenda Remensis Ecclesiæ spoliatis, & faciatis eam idoneæ conferri personæ. Theobaldum verò de Pertico Remensem Archidiaconum, qui per eundem Petrum de arcu suo sagittam emisit, nisi percussum dejecerit, ab eligendi potestate quam habet, non solum in Remensi Ecclesia, verum etiam ubilibet in Remensi provincia, suspendatis, ut cognoscant in pœna quantum excesserunt in culpa. Datum Viterbij 11. Non. Octob. anno decimo.

S. DECANO, ET CAPITULO Senonensi.

Solet annuere &c. usque assensu. Antiquas & rationabiles consuetudines, immunitates & libertates vestras, seu etiam concessionem, præsertim à bonæ memoriæ Guidone Senonensi Archiepiscopo providè vobis factas, sicut in ipsius scripto authentico continetur, quod de verbo ad verbum inferis iussimus annotari, & vos ea iustè ac pacificè possidetis, auctoritate vobis apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Illo quippe capitulo, videlicet, si aliquid in ordinem suum egerint, à nobis de penitentia tantummodo corrigantur, de communi assensu tam venerabilis fratris nostri Petri Archiepiscopi vestri quam tuo, fili Decane, Præcentoris & Cellararij & aliorum quorundam ex Canonicis vestris vobiscum pariter in nostra præsentia existentium sic expósito ut Archiepiscopus in spiritualibus, vos autem in temporalibus jurisdictionem super eisdem Presbyteros habeatis. Est autem tenor eisdem authentici scripti talis. G V I D O Dei gratia Senonensis Archiepiscopus omnibus ad quos litteræ præsentis pervenerint in Domino salutem. Quoniam quæ in tempore fiunt necesse est

Epist. 280. Pœna accusatoris, si in probatione detur.

Epist. 281. De confirmatione privilegiorum.

transire cum tempore, restat ut quæ memorie conservare volumus, ne oblivione deperant, scripturæ committamus, quantum eodem internuntio in futuris temporibus ad posterorum notitiam possit pervenire. Notum sit igitur presentibus & futuris quoniam boni & sancti patres Ecclesiarum super filios suos diligenter invigilant, & eisdem sustentandis & alendis necessaria beneficia misericordiae & pietatis obtentu copiosè impendunt. Quod profectò non solum in Ecclesia nostra, sed & in aliis per orbem Ecclesiis sancti Pontifices attendentes, diversis magnificentiae suæ beneficiis erga filios suos colatis piam sui memoriam ad posterum transmisserunt. Hujus rei gratia & nos paterno affectu animoque benigno carissimorum filiorum nostrorum Senonensis Ecclesiae Canonicorum preces suscepimus, & quamplures Ecclesias quas diversis temporibus beatae memoriae prædecessores nostri eidem conventui contulerunt, & quas tempore nostro ipsis concessimus, ut eas in perpetuum habeant, in pace possideant, quas videlicet Ecclesias propriis duximus vocabulis exprimendas, Deo auctore concedimus & sigilli nostri auctoritate roboramus. Ecclesiam scilicet de Amorra, Ecclesiam de Iolna, Ecclesiam de Braio, Ecclesiam de Moncellis, Ecclesiam de Moissio, Ecclesiam de Broisola, Ecclesiam de Valoneffa, Ecclesiam de Compiniaco cum Capella de Montiniaco, Ecclesiam de Eurio, Ecclesiam de Pontefriaco cum Ecclesia sancti Aegidij de Nemore cum appendiciis suis, salvo jure sancti Iohannis Senonensis. Ecclesiam de sancto Albino cum Capella de Melers, Ecclesiam de Curia Monunculi, Ecclesiam de Sociaco, Ecclesiam de sancto Martino, Ecclesiam de Gumerio, Ecclesiam de sancto Hilario infra muros urbis, Ecclesiam sancti Mauritij inter duos pontes, Ecclesiam de Frateio cum Capella de Cantugalli, Ecclesiam de Amiliaco, Ecclesiam de Daimonte, Ecclesias de Brueria cum Capella sancti Victoris, Ecclesiam de Borovilla, Ecclesiam de Roemvillari & de Nangevilla, Ecclesiam de Villerario, Ecclesiam de Taloan cum Capella sancti Nicolai de Villanova super Equanam, Ecclesiam Beatae Mariae ejusdem Villanovæ, Ecclesiam de Dimone, Ecclesiam de Lorriaco, Ecclesiam de Allento, Ecclesiam de Bosco Regis, Ecclesiam de Chanquolla, Ecclesiam de Castellariis cum Capella sanctæ

Getninae, & cum Capella de Escrevis, Ecclesiam de Malleio Vicecomitis. Præsentationes etiam Presbyterorum in præfatis Ecclesiis Capitulo concedimus, qui medietatem beneficiorum vel quantum inter eos rationabiliter compositum fuerit per sacramentum eidem Capitulo persolvent & ab omni exactione, collecta, & hospitiiis, circadis etiam & synodis, & ab omni submonitione & justitia tam Archidiaconorum quam Archipresbyterorum penitus sint immunes. Porro si aliquid in ordinem suum egerint, à nobis de poenitentia tantummodo corrigantur. Concedimus etiam illis in omnibus præfatis Ecclesiis, & in illis quæ in posterum illis conferentur, succursum, quotiescunque contigerit Ecclesias vacare. Præterea concedimus eis plenitudinem potestatis faciendi & exercendi justitias in malefactoribus suis laicis, nisi homines nostri fuerint, & in Presbyteris suis, quantum ad ipsos pertinet. Notandum verò quòd duas præfatas Ecclesias, Ecclesiam videlicet de Allento, Ecclesiam de Chanquolla, nomine cujusdam præbendæ quam in Ecclesia Senonensi constituimus, Capitulo concessimus & donavimus, inhibentes ne fructus prædictarum Ecclesiarum in alios usus quàm illius præbendæ expendantur. Ecclesiam verò de Bosco Regis illis donavimus. Ipsi verò ad petitionem nostram associaverunt in minutis partitionibus quatuor Canonicos qui debent esse Presbyteri, quos constituimus ad altare beati Petri in Ecclesia Senonensi, ita quòd duo illorum tantundem percipient in minutis partitionibus quæ fuerint in Choro quantum unus de majoribus Canonicis. Ecclesiam verò de Castellariis illis donavimus, & ipsi nobis concesserunt quòd post obitum nostrum centum solidos Parisienses in die anniversarii nostri singulis annis distribuent, ita quòd Clerici non Canonici tantundem percipient duo quantum unus de majoribus Canonicis. Actum Senonis in Capitulo publicè, astantibus ejusdem Ecclesiae personis, Salone Decano, Hugone Archidiacono, Stephano Thesaurario, Gaufrido Præcentore & Vastinensi Archidiacono, Haicio Cellarario & Pruviniensi Archidiacono, Simone Meludunensi Archidiacono, Hugone Stampensi Archidiacono, Iacquino, Rogerio, Galterio, Guidone Presbyteris & Canonicis, Guidone, Odone, Reynaudo, Garnerio Diaconis & Canonicis, Ernaudo, Gau-

* frido, Reinaudo, Anselmo, Nicolao,
 * Galterio, Nicolao, Girardo, Manasse,
 * Bartholomæo, Willemo Subdiaconis &
 * Canonicis. Præterea cum supranominatis
 * Ecclesiis Ecclesiam de Varon eis similiter
 * confirmamus. In cuius rei testimonium
 * præsentem paginam scribi fecimus & sigilli
 * nostri auctoritate roborari. Actum anno
 * verbi incarnati M C L XXXVII. Data per
 * manus magistri Petri Cancellarij nostri.]
 Nulli ergo &c. nostræ confirmationis &c.
 Si quis autem &c. Datum Romæ apud
 sanctum Petrum II. Non. Ianuarij anno
 decimo.

TYRONENSI ARCHIEPISCOPO.

Epist. 181.
 Ei committitur
 causa adversus
 Episcopum Pe-
 tragoricensem.

AD hoc in Ecclesia Dei est, ipso dis-
 ponente, tua promotio procurata ut
 opportunus sis nostri ordinis coadjutor, in
 iis maxime quæ in ea salubrem correctio-
 nem exposcunt; circa quod tanto te do-
 mus Domini credimus zelo comedi quod
 divinum amorem mundano prorsus præfe-
 rendo favori, nunquam debeas in iis quæ
 tuæ providentiæ committuntur à via recti-
 tudinis declinare. Olim siquidem gravis
 clamor ad aures nostras de Episcopo Petra-
 goricensi pervenit, quod præter multa
 gravia & enormia quæ de ipso publicè di-
 cebantur, usque adeo erat negligens &
 inutilis circa officium pastorale ut non so-
 lum ad instar infœcundæ ficulneæ terram
 inutiliter occuparet, verum etiam ex ipso
 defectu gregi sibi commissio multiplex pe-
 riculum immineret. quod ipse fortassis in-
 telligens, per nuntium suum à nobis petiit
 licentiam resignandi, sed tandem carne
 spiritum retardante, cedendi sibi facultate
 concessa, cedere non curavit. Cum autem
 eo novissima sua pejora prioribus facien-
 te, clamor non deficeret, sed gravius in-
 valesceret contra ipsum, venerabili fratri
 nostro Bituricensi Archiepiscopo & dile-
 cto filio Priori Grandimontensi dedimus
 in præceptis ut eum inducerent ad ceden-
 dum; alioquin per censuram ecclesiasti-
 cam appellatione remota compellerent ut
 infra tres menses post susceptionem littera-
 rum nostrarum apostolico se conspectui
 præsentaret. Qui, sicut nobis per suas lit-
 teras intimarunt, cum eum ad id diligen-
 tius monuissent, ac ipse post elapsam spa-
 tium trium mensium monitioni non acquie-
 visset eorum, demum ipsum suspensionis
 sententia perculerunt. At ille post ali-
 quantum temporis intimavit eisdem quod
 iter arripuerat ad sedem apostolicam ve-
 niendi, sed ita eum in via quartana febris

invasit quod sine periculo corporis cceptum
 iter non poterat consummare; & sic illi-
 centiatus ab eis ad Petragoricensem Ecclē-
 siam est reversus; ubi, sicut asseritur, post
 latam sententiam suspensionis in eum bene-
 ficia multa dedit, & de bonis ipsius non
 pauca distraxit. Quocirca fraternitati
 tuæ per apostolica scripta mandamus qua-
 tenus universas beneficiorum seu quorum-
 cunque bonorum Ecclesiæ concessionēs
 aut distractiones ab eodem Episcopo sic
 suspensio inveneris esse factas, studeas le-
 gitimè revocare, illos qui se temerè du-
 xerint opponendos remoto appellationis
 obstaculo per ecclesiasticam cohibendo
 censuram, & inquisita diligentius veritate,
 si constiterit ipsum, quin potius, ut ita di-
 xerimus, talem à nobis cedendi licentiam
 postulasse, ne cum uxore Loth videatur
 retro respicere in salis statuum converten-
 dus, ad cedendum, si commonitus cedere
 fortè noluerit, eum sublato appellationis
 impedimento compellas. Quod si de hoc
 tibi constare nequiverit, cum de insufficien-
 tia & inutilitate sua tibi possit plenè lique-
 re, ipsum ab administratione Petragori-
 censis Ecclesiæ appellatione postposita re-
 movere procures, & ei facias per electio-
 nem canonicam cum consilio tuo de per-
 sona idonea in Episcopum provideri. Con-
 tradictores, si qui fuerint, vel rebelles quò
 minus mandatum apostolicum impleatur,
 à sua præsumptione appellatione postposi-
 ta ecclesiastica distractione compescens.
 Datum Romæ apud sanctum Petrum VII.
 Idus Ianuarij, anno decimo.

CANONICIS ECCLESIAE SANCTI
 Bartholomæi Mediolanensis.

Dilectis filiis D. monasterij sancti
 Dionysij Syndico & Iacobo Eccle-
 siæ vestræ procuratore in nostra præsen-
 tia constitutis, dilectum filium nostrum
 Benedictum tituli sanctæ Susannæ Presby-
 terum Cardinalem ipsis concessimus audi-
 torem. Coram quo procurator proposuit
 memoratus quod cum in dicta Ecclesia
 sancti Dionysij per multum temporis spa-
 tium Clerici fuerint seculares, bonæ me-
 moriæ Aribertus Mediolanensis Archie-
 piscopus de ipsa Ecclesia monasterium faci-
 ens, Abbatem ibidem instituit & duo-
 denarium numerum monachorum; omni
 nihilominus jure servato quatuor Cano-
 nicis, quos in eadem Ecclesia tunc inve-
 nit. Licet autem diutius postmodum in
 eodem loco tam monachi quam secula-
 res Canonici ministrarint, iidem tamen

Epist. 182.
 Confirmatur
 concordia.